Recensie: Team Spirit Next Gen ***1/2

Kinepolis Antwerpen
donderdag 23 oktober 2025

foto © Kinepolis Film Distribution

Recensie:
Een heerlijke feelgoodfilm die ook een stevige tearjerker is. Dat leveren Jan Verheyen en Anne-Marie Brandsté¶tter af met Team Spirit Next Gen. Voor het scenario tekenden Dimitri Leue en Mats Elsen. Vooral de signatuur van die eerste, met zijn heerlijke taalvondsten merk je al snel op en trekt het niveau van deze film ook op.

Met twee nieuwe Vlaamse films in de zalen die een totaal ander publiek proberen te bekoren, de arthouse liefhebbers aan de ene kant voor Julian en het popcornpubliek aan de andere voor Team Spirit Next Gen, is er voor iedereen wat wils deze herfstvakantie in de bioscoop. Ons advies: ga naar Team Spirit Next Gen. Julian sleept namelijk, is behoorlijk saai en traag en heeft gewoon te weinig verhaal/body in zich. Het gaat over twee lesbische vrouwen die in de 22 landen waar dat op dat moment kon, wilden trouwen. Maar door de ziekte van Julian bleef het bij 4 huwelijken, in NY, Amsterdam, Parijs en bij ons.
Daar waar Julian er niet in slaagt om ervoor te zorgen dat we emotioneel connecteren met de personages, slaagt Team Spirit Next Gen daar wél in. Hij verschijnt trouwens 25 jaar na de eerste Team Spirit-film. Voor alle duidelijkheid, wij hebben die eerste nooit gezien. En da's ook helemaal niet nodig om te kunnen volgen, wat een absolute verdienste is van de scenaristen en de regisseurs.
We schrijven 18 april wanneer ondergetekende met Jan Verheyen himself chat over de heikele kwestie of ie de douchescènes van de vrouwen met hun kleren aan in beeld zal brengen of zonder kleren. Een week later zou Anne-Marie Brandsté¶tter op prospectie gaan om uit te vlooien hoe het er in werkelijkheid aan toe gaat bij het vrouwenvoetbal. Uiteindelijk zien we in Team Spirit Next Gen alle vrouwen naakt douchen op de non-binaire Minn (gespeeld door Evelyne Chen) na. It makes sense. De discussie die in onze chatsessie toen op de vrouwen lag, verschuift nu echter naar de mannen. Want in de film zien we enkel nog Axel Daeseleire als Franky in de douche, naakt. Wat een held! Maar het klopt ook helemaal hier want Minn is zijn geadopteerd kind. Op die manier wordt ook het contrast duidelijk tussen de twee die geen biologische band hebben én een andere genderidentiteit.
Veruit het meest interessant is dus de verhaallijn die Chen en Daeseleire te spelen hebben in Team Spirit Next Gen. Minn zet zich niet alleen af als Gen Z'er ten opzichte van hun vader, hij blijkt vooral erg onhandig in hoe hij hen moet aanspreken, wat trouwens bijzonder herkenbaar is. Dimitri Leue brengt daarover een prachtige samenvatting naar het einde toe dat woorden voornaam zijn en benadrukt het belang van voornaamwoorden.

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

Daeseleires personage is een alfaman die absoluut open staat voor Minn en hoe die zich identificeert. Hij wil het hen zelfs makkelijker maken door een genderneutraal bordje te hangen aan het toilet. Alleen doet hij dat net zoals alles bijzonder onhandig, door het te bevestigen onder het icoontje voor de mensen met een beperking. "Hebben we niet allemaal onze beperkingen?" probeert ie tevergeefs zijn flater goed te praten.
De andere zalige verhaallijn in Team Spirit Next Gen is weggelegd voor Ann Miller als Linda en Michaël Pas als Stef. Hij probeert haar te versieren met foute gedateerde machohumor, maar zij bezwijkt uiteindelijk beetje bij beetje. Ontkennen doen ze allebei dat ze aan het daten zijn, de ene profiteert volgens hen namelijk gewoon van de ander omdat die zal betalen. Héérlijk.
Erg mooi is de dialoog van Team Spirit Next Gen wanneer Linda het heeft over het moment wanneer de kaars uit is, dan is er alleen nog was. Naast een noodzakelijk product om daarmee een kaars te vervaardigen, staat hetzelfde woord ook voor de verleden tijd van 'zijn'. Wat een prachtige vondst! We vermoeden sterk dat Leue hierachter zit. Een gelijkaardige poëtische kracht zagen we hem namelijk ook steken en brengen in zijn theaterteksten die nog steeds tot het allerbeste behoren van wat ie ooit geschreven heeft: Het kleine sterven met Ann Miller maar ook de dubbelvoorstelling Zee-majeur/Zee-Mineur met Tine Reymer.
Naast een humoristische ("Het kaas", "Het paling", wielershirts met daarop "Spaakgebek" enz.) en romantische laag kent Team Spirit Next Gen ook een bijzonder emotionele laag. Want de man die zowel geliefd is bij de Gen Z'ers als hun ouders: Geert (alweer verdomd straf neergezet door Warre Borgmans) blijkt te lijden aan ALS. Hij heeft een bucket list gemaakt die steeds langer wordt omdat hij vooral wil leven.
Helaas stond er in tegenstelling tot bij Julian kennelijk geen maat op de scenarioschrijvers van Team Spirit Next Gen op vlak van onderwerpen. Zo passeren ook nog andere: dementie (de moeder van Inge, magistraal neergezet in een bijrol door Chris Lomme) en hoe ermee omgaan, seksuele identiteit, op zoek gaan naar je biologische ouders als adoptiekind, geweldloos vs. met geweld actie voeren, 19 jaar opgroeien zonder vader, angst hebben om een slechte vader te worden en uiteindelijk de slechtste vader ooit worden door net die verantwoordelijkheden al die jaren te ontlopen, een eerste kleinkind krijgen, kinderen die het huis verlaten en voor het eerst gaan samenwonen, exclusieve of niet exclusieve relaties en tegenstellingen tussen professionele verlangens en amoureuze, komen onder andere aan bod.
Het bulkt dus van de thema's in Team Spirit Next Gen terwijl er in se al genoeg verhaal steekt in de drie hoofdthema's. Niet zelden voelen die andere onderwerpen dan ook als te veel aan, omdat de film gewoon niet genoeg tijd heeft om die voldoende uit te kunnen werken. Maar daar vielen wij nog het minst van al over, vooral de overduidelijke product placement voor een tankstationketen voelt wel erg goedkoop aan en stoorde ons ma-te-loos. Het is al bijna even erg als de product placement in het Huis op VRT 1 die zo in your face is (bakboter, frisdrank enz.) dat we het gewoon ergerlijk vinden. Dat Jan Verheyen daaraan meedoet tot daar aan toe, maar dat Eric Goens, een journalist by the way, en vooral zijn gasten zich zo verlagen door commercieel plat op de buik te gaan, gaat er bij ons helemaal niet in.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.